

Μηναῖον - ΤΗ ΚΕ' ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Απόδοσις τῆς Ἑορτῆς τῶν Εἰσοδίων
καὶ Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος
Αἰκατερίνης

ΟΡΘΡΟΣ

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος δ'.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.
Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ
ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

ἦ· Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με,
καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμννάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ
ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος δ'.

Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ τὸ
προοίμιον, καὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας
ἡ προκήρυξις. Ἐν Ναῶ τοῦ Θεοῦ τρανῶς
ἡ Παρθένος δείκνυται, καὶ τὸν Χριστὸν
τοῖς πᾶσι προκαταγγέλλεται. Αὐτῇ καὶ
ἡμεῖς μεγαλοφώνως βοήσωμεν· Χαῖρε τῆς
οἰκονομίας τοῦ Κτίστου ἡ ἐκπλήρωσις.

Δόξα. **Τῆς Ἀγίας.**

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὴν πανεύφημον νύμφην Χριστοῦ
ὑμνήσωμεν, Αἰκατερίναν τὴν θείαν καὶ
πολιοῦχον Σινᾶ, τὴν βοήθειαν ἡμῶν καὶ
ἀντίληψιν, ὅτι ἐφίμωσε λαμπρῶς, τοὺς
κομψοὺς τῶν ἀσεβῶν, τοῦ Πνεύματος τῇ

μαχαίρᾳ, καὶ νῦν ὡς Μάρτυς στεφθεῖσα,
αἰτεῖται πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος δ'.

Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ τὸ
προοίμιον, καὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας
ἡ προκήρυξις. Ἐν Ναῶ τοῦ Θεοῦ τρανῶς
ἡ Παρθένος δείκνυται, καὶ τὸν Χριστὸν
τοῖς πᾶσι προκαταγγέλλεται. Αὐτῇ καὶ
ἡμεῖς μεγαλοφώνως βοήσωμεν· Χαῖρε τῆς
οἰκονομίας τοῦ Κτίστου ἡ ἐκπλήρωσις.

ΙΕΡΕΥΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν
ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα Α'.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Μολοῦσα εὐθαρσῶς, πρὸς ἀγῶνας
τρισμάκαρ, ἀνδρείως τὸν Χριστόν,

ὠμολόγησας Μάρτυς, καὶ τύραννον
ἤλεγξας, δυσσεβῆ καὶ παράφρονα, καὶ
κατήσχυνας, ῥητορευόντων τὰ στίφη, καὶ
ἀνέδραμες, εἰς οὐρανίους σκηνώσεις· διὸ σε
δοξάζομεν.

Δόξα· καὶ νῦν. **Τῆς Ἑορτῆς.**
Ὅμοιον.

Τοῦ Μηναιίου ---

Δικαίων ὁ καρπός, Ἰωακείμ καὶ τῆς
Ἄννης, προσφέρεται Θεῷ, Ἰερῷ ἐν ἀγίῳ,
σαρκὶ νηπιάζουσα, ἢ τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἦν ἠυλόγησεν, ὁ ἱερὸς Ζαχαρίας. Ταύτην
ἅπαντες, ὡς τοῦ Κυρίου Μητέρα, πιστῶς
μακαρίζομεν.

Κάθισμα Β'.

Τοῦ Μηναιίου ---

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἡ παρθένος καὶ σεμνή, Αἰκατερίνα
ἡ σοφὴ, τῇ δυνάμει τοῦ Χριστοῦ,
ἐπιρρώσθεισα ἀληθῶς, ἀγαλλομένη
εἰσέρχεται ἐν σταδίῳ, καὶ τύραννον ὠμόν,
καταβαλοῦσα στερόνως, καὶ πᾶσαν τὴν
πληθύν, τῶν δυσσεβούντων ἐχθρῶν, μετ'
εὐφροσύνης ἔψαλλεν, ἀκαταπαύστως
μεγάλῃ φωνῇ· Χριστέ μου δόξα, Σωτὴρ καὶ
ρύστα, σὺ οὖν δέξαι τὸ πνεῦμά μου.

Δόξα· καὶ νῦν. **Τῆς Ἑορτῆς.**
Ὅμοιον.

Τοῦ Μηναιίου ---

Πρὸ συλλήψεως Ἀγνή, καθηγιάσθης
τῷ Θεῷ, καὶ τεχθεῖσα ἐπὶ γῆς, δῶρον
προσήχθης νῦν αὐτῷ, ἀποπληροῦσα
πατρῶαν ἐπαγγελίαν. Τῷ θείῳ δὲ Ναῶ, ὡς
θεῖος ὄντως ναός, ἐκ βρέφους καθαρῶς,
μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν, ἀποδοθεῖσα
ὥφθης δοχεῖον, τοῦ ἀπροσίτου καὶ θείου
Φωτός. Μεγάλῃ ὄντως, ἢ πρόοδος σου, μόνη
Θεόνυμφε καὶ ἀειπάρθενε.

Κάθισμα Γ'.

Τοῦ Μηναιίου ---

Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Ἀλεξανδρέων ἡ λαμπρὰ καὶ θεία πόλις,
ἐπὶ τῇ μνήμῃ σου σεμνὴ πανηγυρίζει, καὶ
γεραίρει τοὺς ἄθλους σου Αἰκατερίνα
οὗς ἔτλης γενναιοφρόνως ὑπὲρ Χριστοῦ·
καὶ μέγα βρενθυομένη σοι ἐκβοᾷ· ὦ
Παρθένε πολυάθλε, εἰς οὐρανίους σκηνάς,
συνοῦσα νῦν τῷ Κτίστῃ σου, χαῖρε Μάρτυς
πανθαύμαστε.

Δόξα· καὶ νῦν. **Τῆς Ἑορτῆς.**
Ὅμοιον.

Τοῦ Μηναιίου ---

Ἀγαλλιᾶσθω ὁ Δαυΐδ ὁ ὕμνογράφος,
καὶ χορευέτω Ἰωακείμ σὺν τῇ Ἄννῃ, ὅτι
γόνος ἅγιος ἐξ αὐτῶν προήλθε· Μαρία
ἡ φωτοφόρος θεία λαμπάς, καὶ χαίρει
εἰσερχομένη ἐν τῷ Ναῷ, ἦν καὶ βλέπων
ἠυλόγησεν, ὁ Βαραχίου υἱός, καὶ χαίρων
ἀνεκράυγαζε· Χαῖρε θαῦμα παγκόσμιον.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ
δεδόξασταί σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς καὶ

τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Ἀντίφωνον Α'.

Ἦχος δ'.

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με
πάθη, ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον
Σωτήρ μου. (δίς)

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ
τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε
ἀπεξηραμμένοι. (δίς)

Δόξα.

Ἀγίῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ
καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ
Μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς
χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν
κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον. Ψαλμοὶ 67, 15.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.
(δίς)

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ
ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν
ἁγίοις ἐπαναπαύῃ, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ

Ἀμήν.

Ἦχος β'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. (δίς)
Αἰνεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν Κύριον.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον
τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία. Ὁρθοί. Ακούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου.

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνῃ πᾶσι.

(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου
Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πρόσχωμεν.

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

ΙΕΡΕΥΣ (ἀπὸ τῆς Ὠραίας πύλης)

κε' 1 - 13

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην·
Ὁμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα
παρθένους, αἵτινες λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας
ἑαυτῶν ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν τοῦ
νυμφίου. πέντε δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν φρόνιμοι
καὶ αἱ πέντε μωραὶ. αἵτινες μωραὶ λαβοῦσαι
τὰς λαμπάδας ἑαυτῶν οὐκ ἔλαβον μεθ'
ἑαυτῶν ἔλαιον· αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον
ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν μετὰ τῶν
λαμπάδων αὐτῶν. χρονίζοντος δὲ τοῦ
νυμφίου ἐνύσταξαν πᾶσαι καὶ ἐκάθευδον.

μέσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν· ἰδοὺ ὁ
 νυμφίος ἔρχεται, ἐξέρχεσθε εἰς ἀπάντησιν
 αὐτοῦ. τότε ἠγέρθησαν παῖσαι αἱ παρθένοι
 ἐκεῖναι καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας
 αὐτῶν. αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρονίμοις εἶπον·
 δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν, ὅτι αἱ
 λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται. ἀπεκρίθησαν
 δὲ αἱ φρόνιμοι λέγουσαι· μήποτε οὐκ ἀρκέσῃ
 ἡμῖν καὶ ὑμῖν· πορεύεσθε δὲ μάλλον πρὸς
 τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς.
 ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι ἦλθεν
 ὁ νυμφίος, καὶ αἱ ἕτοιμοι εἰσῆλθον μετ'
 αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους, καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα.
 ὕστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι
 λέγουσαι· κύριε κύριε, ἄνοιξον ἡμῖν. ὁ δὲ
 ἀποκριθεὶς εἶπεν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ
 οἶδα ὑμᾶς. γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἶδατε
 τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν ἐν ἣ ὁ υἱὸς τοῦ
 ἀνθρώπου ἔρχεται.

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ψαλμὸς Ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
 σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν
 σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον
 πλύνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ
 τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν
 ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία
 μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ
 μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν
 σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς
 λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
 Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν
 ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἰδοὺ
 γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ
 τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
 Ραντιεῖς με ὕσσῳ, καὶ καθαρισθήσομαι,

πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
 Ακουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
 ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.
 Απόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν
 ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου
 ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν
 ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον
 ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορῳήψῃς με
 ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ το Πνεῦμά
 σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.
 Απόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου
 σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν
 με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ
 ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ρῦσαί με
 ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας
 μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν
 δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλή μου
 ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
 αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα
 ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία
 τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν
 συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός
 οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ
 εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ
 τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν
 δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.
 Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
 μόσχους.

Τοῦ Μηναίου ---

ΧΟΡΟΣ

Δόξα. Ἦχος β'.

Ταῖς τῆς Ἀθληφόρου πρεσβείαις,
 Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν
 ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,
 ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Ἰδιόμελον. Ἦχος β'.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Βίον ἄυλον ἐξησκημένη, βῆμα ἄθεον καταλαβοῦσα, ἔστης τροπαιοφόρος Αἰκατερίνα σεμνή, ἀνθηφοροῦσα τοῦ Θεοῦ τὴν λαμπρότητα, καὶ τὸ θεῖον σθένος ἐνδεδυμένη, δόγμα τυράννου κατεμυκτήρισας, καὶ ῥητόρων ἔπαυσας, τὰς φληνάφους ῥήσεις Πολύαθλε.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας Χριστιανῶν ὀρθοδόξων καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια· πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων, τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν μεγάλων Ἱεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου, Κυρίλλου καὶ Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρίας· Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, Σπυρίδωνος Τριμυθοῦντος καὶ Νεκταρίου Πενταπόλεως τῶν θαυματουργῶν· τῶν ἁγίων ἐνδόξων Μεγαλομαρτύρων Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου, Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος, Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου, Μηνᾶ τοῦ θαυματουργοῦ· τῶν Ἱερομαρτύρων Χαράλαμπους καὶ Ἐλευθερίου, τῆς ἁγίας ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμεου

Εὐφημίας· τῶν ἁγίων ἐνδόξων Μαρτύρων Θέκλας, Βαρβάρας, Ἀναστασίας, Κυριακῆς, Φωτεινῆς, Μαρίνης, Παρασκευῆς καὶ Εἰρήνης· τῶν ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ πανσόφου Αἰκατερίνης, ἧς καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν· καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἰκετεύομέν σε, μόνε πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ

Κύριε, ἐλέησον. (ιβ')

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιланθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἰ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τοῦ Μηναίου ---

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κοντάκιον.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ καθαρῶτατος ναὸς τοῦ Σωτῆρος, ἡ πολυτίμητος παστὰς καὶ Παρθένος, τὸ ἱερὸν θησαυρίσμα τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, σήμερον εἰσάγεται, ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, τὴν χάριν συνεισάγουσα, τὴν ἐν Πνεύματι Θείῳ· ἦν ἀνυμνοῦσιν Ἄγγελοι Θεοῦ· Αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος.

Ὁ Οἶκος.

Τῶν ἀπορρήτων τοῦ Θεοῦ καὶ θείων μυστηρίων, ὁρῶν ἐν τῇ Παρθένῳ, τὴν χάριν δηλουμένην, καὶ πληρουμένην ἐμφανῶς, χαίρω, καὶ τὸν τρόπον ἐννοεῖν ἀμηχανῶ τὸν ξένον καὶ ἀπόρρητον, πῶς ἐκλελεγμένη ἡ ἄχραντος, μόνη ἀνεδείχθη ὑπὲρ ἅπασαν

τὴν κτίσιν, τὴν ὁρατὴν καὶ τὴν νοουμένην.
Διό, ἀνευφημεῖν βουλόμενος ταύτην,
καταπλήττομαι σφοδρῶς νοῦν τε καὶ λόγον,
ὅμως δὲ τολμῶν, κηρύττω καὶ μεγαλύνω·
Αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος.

Κοντάκιον. Τῆς Ἀγίας.

Κοντάκιον.

Τοῦ Μηναίου - -

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Χορείαν σεπτὴν, ἐνθέως φιλομάρτυρες,
ἐγείρατε νῦν, γεραίροντες τὴν πάνσοφον,
Αἰκατερίναν· αὕτη γάρ, ἐν σταδίῳ τὸν
Χριστὸν ἐκήρυξε, καὶ τὸν ὄφιν ἐπάτησε,
Ῥητόρων τὴν γνῶσιν καταπτύσασα.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν ἐκ Θεοῦ σοφίαν λαβοῦσα παιδόθεν
ἡ Μάρτυς, καὶ τὴν ἔξω καλῶς σοφίαν πᾶσαν
μεμάθηκε, γνοῦσα δὲ ἐκ ταύτης τὴν τῶν
στοιχείων κίνησιν τε καὶ ποίησιν κατὰ
λόγον, καὶ τὸν αὐτὰ ἐξ ἀρχῆς διὰ λόγου
ποιήσαντα, αὐτῷ τὴν εὐχαριστίαν ἐν νυκτὶ
καὶ ἡμέρᾳ προσέφερε· τὰ δὲ εἰδῶλα καθεῖλε,
καὶ τοὺς ταῦτα ἀφρόνως λατρεύοντας,
Ῥητόρων τὴν γνῶσιν καταπτύσασα.

Συναξάριον.

Τοῦ Μηναίου.

Τῇ ΚΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τῆς
ἀγίας Μεγαλομάρτυρος Αἰκατερίνης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι ἑκατὸν
πεντήκοντα Ῥήτορες, οἱ διὰ τῆς ἀγίας
Αἰκατερίνης πιστεύσαντες τῷ Χριστῷ, πυρὶ
τελειοῦνται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἁγία Βασίλισσα, ἡ
γαμετὴ Μαξεντίου, ξίφει τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Πορφύριος,
ὁ Στρατηλάτης, σὺν τοῖς διακοσίοις
στρατιώταις, ξίφει τελειοῦνται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῆς ἀθλήσεως τοῦ
ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Μερκουρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν Πέτρου τοῦ Ἡσυχαστοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι ἑξακόσιοι
ἐβδομήκοντα Μάρτυρες, ξίφει τελειοῦνται.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΧΟΡΟΣ

Καταβασίαι τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως Α'

Ὦδὴ α'. Ἦχος α'.

Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε, Χριστὸς
ἐξ οὐρανῶν, ἀπαντήσατε, Χριστὸς ἐπὶ
γῆς, ὑψώθητε, ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ,
καὶ ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνυμνήσατε λαοί, ὅτι
δεδόξασται.

Ὦδὴ γ'.

Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς
γεννηθέντι ἀρρέυστως Υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων
ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ
τῷ Θεῷ βοήσωμεν· Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας
ἡμῶν, Ἅγιος εἰ Κύριε.

Ὦδὴ δ'.

Ράβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί, καὶ
ἄνθος ἐξ αὐτῆς Χριστέ, ἐκ τῆς Παρθένου
ἀνεβλάστησας, ἐξ ὅρους ὁ αἰνετός,
κατασκίου δασέος, ἦλθες σαρκωθείς ἐξ
ἀπειράνδρου, ὁ ἄυλος καὶ Θεός, Δόξα τῇ
δυνάμει σου, Κύριε.

Ὦδὴ ε'.

Θεὸς ὢν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτιρῶν,
τῆς μεγάλης Βουλῆς σου τὸν Ἄγγελον,
εἰρήνην παρεχόμενον, ἀπέστειλας ἡμῖν·
ὅθεν θεογνωσίας, πρὸς φῶς ὁδηγηθέντες,

ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, δοξολογοῦμέν σε,
Φιλάνθρωπε.

Ὦδὴ Γ'.

Σπλάγχνων Ἰωνᾶν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν,
ἐνάλιος θήρ, οἶον ἐδέξατο, τῇ Παρθένῳ
δέ, ἐνοικήσας ὁ Λόγος καὶ σάρκα λαβών,
διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον· ἥς
γάρ, οὐχ ὑπέστη ρεύσεως, τὴν τεκοῦσαν,
κατέσχεν ἀπήμαντον.

Ὦδὴ ζ'.

Οἱ Παῖδες εὐσεβείᾳ συντραφέντες,
δυσσεβοῦς προστάγματος
καταφρονήσαντες, πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ
ἐπτοήθησαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς
ἐστῶτες ἔψαλλον, ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ.

Ὦδὴ η'.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν
τὸν Κύριον.

Θαύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος,
ἐξεικόνισε κάμιнос τύπον· οὐ γὰρ οὕς
ἐδέξατο φλέγει Νέους, ὥς οὐδὲ πῦρ τῆς
Θεότητος, Παρθένου ἦν ὑπέδυ νηδύν· διὸ
ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογεῖτω ἡ
Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς ἐν
ῥήματι τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ΧΟΡΟΣ

Τοῦ Μηναίου ---

Ὦδὴ θ'.

Κανὼν Α'.

Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἀγγελοι τὴν Εἴσοδον τῆς Παρθένου,
ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο, πῶς μετὰ δόξης
εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων.

Ὡς ἐμψύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ, ψαυέτω
μηδαμῶς χεὶρ ἀμυήτων, χεῖλη δὲ πιστῶν
τῇ Θεοτόκῳ ἀσιγήτως, φωνὴν τοῦ Ἀγγέλου
ἀναμέλποντα, ἐν ἀγαλλιάσει βοάτω· Ὦντως
ἀνωτέρα πάντων ὑπάρχεις, Παρθένε Ἀγνή.

Τροπάρια.

Ἀγγελοι τὴν Εἴσοδον τῆς Πανάγνου,
ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο, πῶς μετὰ δόξης
εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων.

Ὡς ὑπέρλαμπρον Θεοτόκε ἁγνή,
Ψυχῆς τὸ καθαρὸν ἔχουσα κάλλος· Χάριτος
Θεοῦ δ' ἐμπιπλαμένη οὐρανόθεν· Φωτὶ
αἰδίῳ καταυγάζεις αἰεὶ, τοὺς ἐν εὐφροσύνῃ
βοῶντας· Ὦντως ἀνωτέρα πάντων,
ὑπάρχεις Παρθένε ἁγνή.

Ἀγγελοι τὴν Εἴσοδον τῆς Παρθένου,
ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο, πῶς παραδόξως
εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων.

Ὑπερίπταται Θεοτόκε ἁγνή· Τὸ θαῦμά
σου τὴν δύναμιν τῶν λόγων· Σῶμα γὰρ ἐν
σοὶ κατανοῶ ὑπὲρ λόγον, Ῥοῆς ἁμαρτίας
ἀνεπίδεκτον· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶ σοι·
Ὦντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε
ἁγνή.

Ἀγγελοι καὶ ἄνθρωποι τῆς Παρθένου, τὴν
Εἴσοδον τιμήσωμεν, ὅτι ἐν δόξῃ εἰσῆλθεν, εἰς
τὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων.

Παραδόξως προδιετύπου Ἀγνή, ὁ
Νόμος σε σκηνὴν καὶ θείαν στάμνον, Ξένην

κιβωτόν, καὶ καταπέτασμα καὶ ῥάβδον,
Ναὸν ἀκατάλυτον, καὶ πύλην Θεοῦ· Ὅθεν
ἐκδιδάσκει σοι κράζειν· Ὅντως ἀνωτέρα
πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε ἀγνή.

Τοῦ Μηναίου ---

Κανὼν Β'.

Ἦχος α'. *Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.*

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν
προσενεχθεῖσαν, ἐν τῷ ναῷ Κυρίου, καὶ
εὐλογηθεῖσαν, χερσὶ τῶν Ἱερέων.

Ἐκ τῶν Δικαίων προῆλθεν, Ἰωακείμ
καὶ τῆς Ἄννης, ἐπαγγελίας ὁ καρπός, ἡ
θεόπαις Μαρία, καὶ ὡς θυμίαμα δεκτόν,
σαρκὶ νηπιάζουσα προσφέρεται, Ἱερῷ ἐν
ἀγίῳ, ὡς Ἁγία, εἰς τὰ Ἅγια οἰκεῖν.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν
προσενεχθεῖσαν, ἐν τῷ ναῷ Κυρίου, καὶ
εὐλογηθεῖσαν, χερσὶ τῶν Ἱερέων.

Τὴν νηπιάζουσαν φύσει, καὶ ὑπὲρ
φύσιν Μητέρα, ἀναδειχθεῖσαν τοῦ Θεοῦ,
εὐφημήσωμεν ὕμνοις, ἐν τῷ Ναῷ τῷ
νομικῷ· Κυρίῳ γὰρ σήμερον προσφέρεται,
εἰς ὁσμὴν εὐωδίας, τῶν Δικαίων, ὡς καρπὸς
πνευματικός.

Δόξα. Τριαδικόν.

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τῆς
Τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαίρετου Θεότητος τὸ
κράτος.

Τὴν Τρισυπόστατον φύσιν, καὶ
ἀδιαίρετον δόξαν, τὴν ἐν Θεότητι μιᾷ,
ὕμνουμένην ἀπαύστως, ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ
γῆς. Τριάδα ἀχώριστον δοξάσωμεν, σὺν Υἱῷ
τὸν Πατέρα, καὶ τὸ Πνεῦμα προσκυνοῦντες
εὐσεβῶς.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν,
καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω Στρατευμάτων.

Ὑπὸ τὴν σὺν εὐσπλαγχνίαν, τοὺς
καταφεύγοντας πίστει, καὶ προσκυνοῦντας
εὐσεβῶς, τὸν Υἱόν σου Παρθένε,
Θεογεννήτορ ὡς Θεόν, τοῦ κόσμου καὶ
Κύριον ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων
λυτρωθῆναι, καὶ παντοίων πειρασμῶν.

Κανὼν τῆς Ἀγίας.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. δ'. *Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.*

Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μετέστης πρὸς θαλάμους φωτοειδεῖς,
νυμφικοῖς κοσμουμένη στολίσμασι,
παρθενικὴν, ἔχουσα λαμπάδα τῇ δεξιᾷ,
τῇ δὲ ἑτέρα φέρουσα, τὴν ἀποτμηθεῖσάν
σου κεφαλὴν, καὶ νῦν παρισταμένη,
Χριστῷ τῷ σῷ Νυμφίῳ, τοὺς σὲ ὕμνουντας
περιφρούρησον.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐδέχθη σου θεόφρον ἡ προσευχή· τοὺς
γὰρ πίστει τὴν σὴν ὀνομάζοντας, κλῆσιν
σεμνὴν, σῶζει ὁ Δεσπότης ἐκ πειρασμῶν,
καὶ εὐρωστίαν δίδωσι, νόσων ἀπαλλάττων
παντοδαπῶν, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων· διὸ σε
γεγηθότες, Αἰκατερίνα μακαρίζομεν.

Δόξα.

Λιμένι καθωρμίσθης νῦν γαληνῷ,
εὐσταλῶς τε καὶ κούφως τὴν θάλασσαν, τὴν
κοσμικὴν, Μάρτυς διελθοῦσα Τρικυμιῶν,
μὴ πειρασθεῖσα πάνσοφε, πλοῦτον
πολυποίκιλον τῷ Χριστῷ, προσφέρουσα
Παρθένε, τὸν δῆμον τῶν Μαρτύρων,
Αἰκατερίνα παμμακάριστε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὡράθης ὦ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθόν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ πατὴρ ἡρεῦξάτο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός· ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Ὡδὴ θ'. Καταβασία. Ἦχος α'.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν καὶ ἐνδοξοτέραν, τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Μυστήριον ξένον, ὁρῶ καὶ παράδοξον! οὐρανὸν τὸ Σπήλαιον, θρόνον Χερουβικόν, τὴν Παρθένον, τὴν φάτνην χωρίον, ἐν ᾧ ἀνεκλήθη ὁ ἀχώρητος, Χριστὸς ὁ Θεός, ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Ἐξαποστειλάριον. Τῆς Ἀγίας.

Τοῦ Μηναιίου ---

Ἦχος γ'. Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Ἐνεύρωσας τὸ φρόνημα, γυναικῶν ὦ παρθένε, Αἰκατερίνα πάντιμε, ἀθλοφόρων ἡ δόξα, καὶ Φιλοσόφων ἄνοιαν, ἐν Θεῷ διήλεγξας, ὡς λῆρον οὔσαν καὶ μῦθον, τὴν Πανάμωμον ὄντως, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ, συλλήπτορα κεκτημένη.

Τῆς Ἑορτῆς. Ὅμοιον.

Τοῦ ἱεροῦ σε σήμερον, Θεοτόκε Παρθένε, δέχεται τὰ ἐνδότερα, χερσὶν Ἀρχιερέως, ἐν οἷς τριῶν ἀπὸ χρόνων, ἕως δύο καὶ δέκα, διέμεινας τρεφομένη, χειρὶ Θεοῦ Ἀγγέλου, ὡς ἁγία κιβωτός, τοῦ πάντα τεκνηαμένου.

Οἱ Αἶνοι. Ἦχος α'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν πάντα τὰ ἄστρον καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου.

Ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιὼν, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετά καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων· αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ. καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῶ.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἢ αἶνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ οἱ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῶ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῶ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει πρᾶεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ὁμοφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Τοῦ Μηναίου - -

Ἦχος α'. *Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.*

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Λαμπαδηφόροι παρθένοι, τὴν Αειπάρθενον, φαιδρῶς ὁδοποιοῦσαι, προφητεύουσιν ὄντως, ἐν Πνεύματι τὸ

μέλλον· ναὸς γὰρ Θεοῦ, ἡ Θεοτόκος ὑπάρχουσα, πρὸς τὸν ναόν μετὰ δόξης Παρθενικῆς, νηπιόθεν ἐμβιβαζεται.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ἐπαγγελίας ἁγίας, καὶ ὁ καρπὸς εὐκλεῆς, ἡ Θεοτόκος ὄντως, ἀνεδείχθη τῷ κόσμῳ, ὡς πάντων ὑπερτέρα· ἡ εὐσεβῶς, προσαγομένη ἐν οἴκῳ Θεοῦ, τὴν προσευχὴν τῶν τεκόντων ἀποπληροῖ, συντηρουμένη θείῳ Πνεύματι.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλήθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ἐπουρανίῳ τραφεῖσα, Παρθένε ἄρτω πιστῶς, ἐν τῷ Ναῷ Κυρίου, ἀπεκύησας κόσμῳ, ζωῆς ἄρτον τὸν Λόγον, οὗ ὡς ναός, ἐκλεκτὸς καὶ πανάμωμος, προεμνηστεύθης τῷ Πνεύματι μυστικῶς, νυμφευθεῖσα τῷ Θεῷ καὶ Πατρί.

Τῆς Ἁγίας.

Τοῦ Μηναίου - - -

Ἦχος δ'. *Ἐδωκας σημείωσιν.*

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Μνήμην τὴν πανίερρον, Αἰκατερίνα πανεύφημε, τῆς σεπτῆς σου ἀθλήσεως, τελοῦντες δοξάζομεν, ἐν φωναῖς ἀπαύστοις, τὸν δεδωρημένον, ὑπομονὴν σοι καρτεράν, καὶ νικηφόρον σε ἀναδείξαντα, καὶ λόγον χορηγήσαντα, καταπτοοῦντα τοὺς ῥήτορας, Ἰησοῦν τὸν φιλόανθρωπον, καὶ Σωτῆρα καὶ Κύριον

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Μάρτυς ἐθελούσιος, Αἰκατερίνα
πανένδοξε, καθωράθης τὸν τύραννον,
εὐτόνως ἐλέγξασα, καὶ δεινὴν μανίαν,
τῆς πολυθειᾶς, θεογνωσίας φωτισμῶ,
καταβαλοῦσα, καὶ θεία χάριτι, ἐντεῦθεν καὶ
ὡς Μάρτυρα, καὶ ὡς Παρθένον πανάμωμον,
ὁ Χριστὸς ἐστεφάνωσεν, ὁ Σωτὴρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Χάριν τὴν τοῦ Πνεύματος, Αἰκατερίνα
πανένδοξε, ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματος,
ἐδέξω καθάρασα, σεαυτὴν προθύμως,
διὰ πολιτείας, καὶ λογισμῶ καρτερικῶ,
τὴν τῶν τυράννων ὀφρύν, κατέσπασας·
καὶ κάλλει τῷ τοῦ σώματος, τὴν ψυχικὴν
ὠραιότητα, θεοφρόνως ἀντέθηκας,
Ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα.

Δόξα.

Τοῦ Μηναίου - -

Ἦχος β'.

Βίον αὐλον ἐξησκημένη, βῆμα ἄθεον
καταλαβοῦσα, ἔστης τροπαιοφόρος
Αἰκατερίνα σεμνή, ἀνθηφοροῦσα τοῦ
Θεοῦ τὴν λαμπρότητα, καὶ τὸ θεῖον
σθένος ἐνδεδυμένη, δόγμα τυράννου
κατεμυκτήρισας, καὶ ῥητόρων ἔπαυσας, τὰς
φληνάφους ῥήσεις Πολύαθλε.

Καὶ νῦν. **Τῆς Ἑορτῆς.**

Τοῦ Μηναίου - -

Ἦχος β'.

Σήμερον τῷ Ναῷ προσάγεται, ἡ
πανάμωμος Παρθένος, εἰς κατοικητήριον
τοῦ παντάνακτος Θεοῦ, καὶ πάσης τῆς ζωῆς
ἡμῶν τροφοῦ. Σήμερον τὸ καθαρώτατον

ἀγίασμα, ὡς τριετίζουσα δάμαλις, εἰς
τὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων εἰσάγεται· ταύτη
ἐκβοήσωμεν, ὡς ὁ Ἄγγελος· Χαῖρε μόνῃ ἐν
γυναιξὶν εὐλογημένη.

Ἡ Μεγάλη Δοξολογία

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα
ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν
ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε,
προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε,
εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου
δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ
παντοκράτορ· Κύριε Υἱέ μονογενές, Ἰησοῦ
Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ
Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἱρὼν τὴν ἁμαρτίαν
τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἱρὼν τὰς
ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ
καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος
Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ
Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε καὶ
αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς
τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

ἡμεῖς μεγαλοφώνως βοήσωμεν· Χαῖρε τῆς
οἰκονομίας τοῦ Κτίστου ἢ ἐκπλήρωσις.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν
γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν
με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον. Δίδαξόν με
τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός
μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί
σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς
γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τοῦ Μηναίου - - -

Ἦχος δ'.

Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ τὸ
προοίμιον, καὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας
ἢ προκήρυξις. Ἐν Ναῷ τοῦ Θεοῦ τρανῶς
ἢ Παρθένος δείκνυται, καὶ τὸν Χριστὸν
τοῖς πᾶσι προκαταγγέλλεται. Αὐτῇ καὶ